

οὐ σκώληκες, τὰ ᾠράματα οἱ κληρονόμοι, καὶ τὴν ψυχὴν οἱ ἀσπαραγχοὶ δαίμονες, καὶ τὴν κολάζει αἰώνια.

Δίδε γὰρ ἐλεημοσύνην τὸ κατὰ δύναμιν, ἵνα μὴ σὲ νικήσῃ τῆς φιλαργυρίας ὁ ὄφθις, καὶ πάθῃς τοῦ ὡς τὸν κάτωθεν πλάσιον. Καὶ εἰς ὁκνὸν ἢ ὀρεγίς σου, βιάξεται. ὅτι δὲ ἔχεις βεβαιότερον ᾠράμα ἀπ' ἐκεῖνο, ὅπερ ἔσμεν εἰς πτωχοῖς, ὅπερ τινὰς δὲ ἡμπορεῖ καὶ τὸ κλέψῃ, μὴτε ποσῶς φθίρεται, ὡς ἔπαινον τὸν πλάστον τὸν ᾠόσκαυρον.

Φοβερόν τῆς Ἀσπαραγχίας Ὑπόδειγμα.

Γράφει ὁ Διδάσκαλος Σίμων, ὅτι εἰς τὰ μέρη τῆς Ἰταλίας πλησίον τοῦ Σπαλάθου, δεῖσκειται μία λίμνη πολλὰ βαθύα, τὴν ὁποίαν ὀνομάζουσι τὴν χωρικὴν. ὁρᾷ λέγουσιν, ὅτι τὰς περασμένους χρόνους, ἑκατομικαὶς ἐκείνου τὸν πόπον εἰς χωρικὸς πλεσιώτατος ἀπὸ ᾠόσκαυσα ᾠάματα, ἀπὸ δὲ ἀσπαραγχοῦ καὶ ἑλτος πρὸς τὰς διομενὰς πτωχὸς καὶ ἄμοιρος. ὅτι ὅσον εἶχε βίον πολὺν, ἀργύριον, χρυσίον, καὶ ἄλλα τοιαῦτα, τὸσον δὲ ἐδύνατο καὶ ἰδεῖ πτωχὸν εἰς τὴν θύραν τοῦ ὀφιστάδου, ἀλλὰ ὕβριζε, καὶ ἐδίωκε τὰς. Οὗτος εἶχε γυναῖκα, παῖδας, καὶ ἔγγονας. Μίαν ἡμέραν δὲ, ὅταν ἦτον αὐτὸς ὁ ἀσπαραγχοῦς μετὰ τὰς δούλῃς τοῖς χωράφια, καὶ ἐδούλῃς, καὶ δὲ ἦτον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, παρέξ μία ὑμφορὸς εἶχεν, ἐνάρετος, μετὰ δύο τῆς τέκνα, ὑπὲρ αὐτῶν πτωχὸς ᾠαῖς τὴν ὄψιν καὶ θαυμάσιος, ὅς τις ἐζήτησε τῆς γυναικὸς ἐλεημοσύνην. Αὐτὴ δὲ τὴν ἔδωκεν ὅτι ἐδυνήθη, ἔπειτα τὸν ἐνέθεκε μετὰ ἀγάπῃ καὶ ἀσπαραγχοῦ, καὶ παγκύνη, πρὸς τὴν καὶ ἔλθῃ ὁ πενθερός της, ἢ ἄλλος τῶν συγγενῶν αὐτῆς ἀσπαραγχοῦ, καὶ τὴν δώσωμεν τινὰ ἐνόχλησιν. Οὗ δὲ πτωχὸς εἶπε πρὸς αὐτὴν. τὸ βραδὺ ᾠόσκει ἀκρεβῶς, ὅταν ἴδῃς καὶ αἰαβλύσῃ μία πηγὴ εἰς τὸ μέσον τῶν οἴκου. λάβε τὸ ὅσα τέκνον, καὶ φύγε εἰς ἐκεῖνο τὸ ὄρος, καὶ φυλάχθῃς ἀβλαβος. ὅτι ὁ Κύριος ἐμίσησε πολλὰ τὴν ἀσπαραγχίαν τὴν οἴκου τῆς, καὶ βέλεται καὶ τὸν ἀφανίσῃ. Ταῦτα λέγων, ἐγένετο ἄφαντος. καὶ εἰς τὰς γῆρας τῆς νυκτὸς καθεζόμενος εἰς τὸν δειπνὸν ὁ χωρικὸς, μετὰ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων αὐτοῦ, ἀρχίζει τὸ ὕδωρ καὶ αἰαβύζει ἀπὸ τῆς ἔδαφος, κατὰ τὴν ᾠόσκειν ὁ Ἄγγελος. Τότε ἡ ἀσπαραγχοῦς ἐκείνη γυνὴ ἠγέρθη τῆς ἑσπέρας αὐτοῦ. καὶ λαβῶσα τὰ δύο τῆς τέκνα, ἔφευγε πρὸς τὸ ὄρος δρομαίως κατὰ τὸ ᾠόσκειν. Αὐτὴν τὴν ᾠαῖς ἐβόλησεν ὁ ἀσπαραγχοῦς πλάσιος μετὰ τὸν οἶκον καὶ συγγενῆς καὶ ἑλτον πρὸς ᾠάμα. ἐμόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ ὅσα ποταμὶ ὕδωρ διήκκει ἀπὸ τὸν πόπον ἐκεῖνον, καὶ ἔφευγε πρὸς τὴν ὑμφορὴν αὐτοῦ, καὶ τὴν πεδύσῃ, ὁρᾷ δὲ ἐλαβεμόνον τὸ ὅσα τῆς τέκνον, κατὰ τῆς εἶπεν ὁ Ἄγγελος. Ἡ δὲ κατανοήσασα τὴν αἰτίαν, ἐξόμαξε, καὶ ἀφῆκε τὸ ὅσα παιδίον, καὶ ἔδραμε ἀπὸ τῆς εἰς τὸ ὄρος ἀπὸ τῆς. Τὸ πρῶτον ἐρέθη μία λίμνη ἐκεῖ, ὅπερ ἦτον ὁ οἶκος τῆς χωρικῆς, καὶ βαθεία, ὅπερ δὲ ἔχει τινὰ σερρότητα γῆς, ὅσα ὀργίως χροῖ καὶ βά-